

Xesco Boix

Hi havia una vegada un rei que volia donar la millor educació possible als seus fills. Va demanar als savis que l'assessoraven si podien reunir en un llibre tot el seny i tota la saviesa del món. Quan el va tenir a les mans, els va preguntar si podien resumir-lo en una frase. «Els homes i les dones d'aquest planeta ens aguantem per un fil», van concloure els savis. Llavors el rei va voler que sintetitzessin en una paraula l'esperit del llibre. «Potser», és la que van triar.

Aquesta és una versió reduïda del *Conte del seny i la saviesa*, una narració popular que Xesco Boix (Barcelona, 1946-Malgrat de Mar, 1984) va aprendre del repertori de Pete Seeger i que va incorporar al seu. Boix va ser a la segona meitat dels anys 60 un dels principals introductors als Països Catalans del folk dels Estats Units, a través d'El Grup de Folk, i va obrir a l'inici dels anys 70 el camí de la cançó per a infants en català, sol i amb Ara Va de Bo.

Format en una tradició pedagò-

gica capdavantera, va ser un artista amb una personalitat extraordinàriament seductora. Guitarra en mà, va lluitar amb les cançons per transmetre una actitud revolucionària en les seves més de sis mil actuacions arreu del país.

«Que aquest cel ens protegeixi i que ens faci la vida més agradable! Qui sap quin futur ens espera, oi?», li agradava dir quan

Xesco Boix.

cantava a l'aire lliure. Extremament sensible i minat per una malaltia que sovint li deixava ben poca qualitat de vida, sabia com ningú com som de vulnerables els humans i com és d'incert el destí. «Vés amb compte amb el frenesí», alertava als joves sobre el perill de l'impuls d'una reacció negativa davant situacions insegures.

Publicacions de l'Abadia de Montserrat acaba d'editar el llibre *Xesco Boix. Història de la nostra història*, amb un compacte inèdit. A través de converses amb una quarantena d'amics de l'artista, Lluís Maria Panyella i Maria-Josep Hernández hi aporten una visió molt interessant de l'impressionant testimoni de Boix i del seu valuós llegat. Vint-i-cinc anys després de la seva mort, Boix és ben viu en la memòria de les moltíssimes persones que el van estimar per la seva bondat i la seva generositat. Els homes i les dones d'aquest planeta continuem aguantant-nos per un fil. També és ben vigent aquesta afirmació de Bertolt Brecht: «De totes les coses segures, la més segura és el dubte.»